

rat af mine Ytringer er ganske rigtigt. Jeg har selvfølgelig lige over for dette Lovforslag, som det vel vil gaa lige over for alle Lovforslag, haft mine Betænklichkeiten, og jeg kunde have mine Indvendinger mod enkelte Bestemmelser, men jeg ønsker ikke, at dette Ting skal have Indtrykket af, at jeg ikke finder Lovforslaget, som det nu foreligger, tilfredsstillende. Jeg ønsker ikke, at det skulde forstås saaledes, at jeg vilde ønske, at dette Ting vilde foretage betydelige Forandringer i Lovforslaget. Tværtimod. Hvis der blev indført væsentlige Forandringer i dette Lovforslag, vilde det nemlig efter min Opfattelse medføre, at Lovforslaget ikke kunde gennemføres i denne Samling, hvad jeg meget vilde beklage. Det ærede Medlem kom ved sin Omtale af Foderstofafdelingen i Loven ind paa det Tilfælde, som er sket ved Holbæk, med Forgiftning af Køer. Jeg vil dog dertil bemærke, at hvor beklagelige end slige Tilfælde kunne være, tror jeg ikke, at dette Tilfælde vilde kunne have været undgaaet, selv om vi havde haft meget skarpe Lovbestemmelser, thi efter Professor Steins Erklæring ere de Rapskager, som have forvoldt Ulykken, solgte som Kager, hvori der var 85 pCt. indisk Frø og 15 pCt. Raps. Det er jo saaledes, at naar Folk lade sig lokke af billige Priser til at købe daarlige Varer, risikere de sligt, som er forefaldet ved Holbæk. Der kunde nemlig ikke paavises Arsenik eller metalliske Giftstoffer, Varen er altsaa i dette Tilfælde vistnok ikke bleven udgivet for andet, end hvad den var, nemlig 15 pCt. Raps og 85 pCt. „indisk Frø“, der, som de Herrer maaske vide, er en forkort Betegnelse for forskellige Slags Frøsorter, et Fællesnavn for forskellige Frøsorter. Jeg gør denne Bemærkning, fordi det er min Tro, at selv om man fastsætter nok saa strenge Bestemmelser, vil man ikke kunne undgaa enkelte Misbrug eller uheldige Tilfælde. — Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Skaarup) paaskønnede, at Landstinget havde stillet sig velvillig til Sagen, og det glæder mig, at han har konstateret, at Landstinget har stillet sig saaledes, hvad det ogsaa forekommer mig, at man har Ret til at sige. Derimod forekommer det mig, at det ærede Medlem gjorde sig skyldig i nogen Misforstaaelse, naar han ankede over, at Punkt 7 i Afsnittet om Salg af Foderstoffer var i høj Grad utilfredsstillende i Sammenligning med Regeringsforslagets Punkt 7. Hvis det ærede Medlem nemlig vil gennemlæse

Regeringsforslaget, vil han se, at dette Punkt er enslydende i begge Forslag. Der staar i det foreliggende Forslag, at saafremt Foderstoffet sælges med Garanti o. s. v., og der staar ligeledes i det oprindelige Regeringsforslag: saafremt Foderstoffet sælges med Garanti for et bestemt Indhold af Næringsværdi o. s. v. Det ærede Medlem synes altsaa at være utilfreds med, at det ikke var paabudt, at Købmanden absolut skulde give Garanti. Men det har været foreslaaet baade i Regeringsforslaget og er nu blevet staaende i Landstingets Forslag — og det forekommer mig, at der ikke er noget at sige dertil — at Købmanden i enkelte Tilfælde maa kunne sige: jeg kan ikke give Garanti her. Nej, Forskellen mellem Regeringsforslaget og det nu foreliggende Forslag med Hensyn til Foderstoffer ligger i, at medens Regeringsforslaget forlangte et Garantidokument, er det nu overladt til Købers og Sælgers frivillige Overenskomst, hvorvidt et saadant Garantidokument skal udstedes. Det er maaske det Punkt, som i stærkest Grad vil fange Interessen her, og som dette høje Ting vanskeligst vil kunne gaa ind paa, men jeg maa gentage, at jeg tilraader Tinget at gaa ind paa det, hvis man skal naa at gennemføre Lovforslaget i denne Samling.

Skaarup: Den højtærede Minister maa have opfattet mig forkert. Jeg sagde nemlig, at i det oprindelige Regeringslovforslag var der i Punkt 4, angaaende Foderstoffer, følgende Tilføjelse: „og at Affaldsstoffer, saasom Avner, Spidsmel, Ukrudtfrø ikke ere indblandede.“ Det var denne Tilføjelse, som jeg syntes var saa betryggende, som den stod der, men den er udgaaet af det foreliggende Forslags Punkt 5 og flyttet ned i Paragraffens sidste Stykke, efter hvilket Sælgeren ikke er forpligtet til at indestaa for noget i saa Henseende.

H. Jørgensen: Jeg vil ligeledes tillade mig med et Par Ord at anbefale at fremme Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Ganske vist er dets Rækkevidde under den Behandling, som det er undergaaet i Landstinget, blevet betydelig indskrænket, men til Trods derfor maa det dog efter min Mening erkendes, at det betegner et Fremskridt. Jeg anbefaler det derfor i Erkendelse af, at smaa Skridt fremad altid ere bedre end at blive staaende fuldstændig stille, og fremdeles i Erkendelse af, at naar der skal lovgives paa det her omhandlede Omraade, maa der